

UITSpraak

SGIM 2024-69

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A wonende te B, hierna te noemen 'klager', handelend als vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter C, hierna te noemen 'de dochter', tegen D, orthodontist te E, hierna te noemen 'verweerder' (gemachtigde: F). Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij email van 2 december 2024 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier eveneens op 2 december 2024 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 2 december 2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 29 januari 2025 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 4 april 2025.
5. De hoorzitting heeft op 4 april 2025 plaatsgevonden te Bunnik. G, hierna te noemen 'de moeder', is namens klager ter zitting verschenen. Verweerder werd ter zitting vergezeld door H, orthodontie assistente en bijgestaan door zijn gemachtigde F. Als toehoorder was aanwezig I, stagiaire van F.

De klacht

Het geschil betreft de kwaliteit van de tandheelkundige zorg door verweerder voor de dochter van klager. Klager verwijt verweerder dat door een ondeugdelijke orthodontische behandeling blijvende schade is toegebracht aan de voortanden van de dochter.

De dochter van klager is patiënt in de praktijk van verweerder vanwege een beugelbehandeling. Tijdens die behandeling is aan haar voortanden, de elementen 11 en 21 blijvende schade ontstaan. De schade bestaat uit significante slijtage die is ontstaan doordat de voortanden van de dochter zijn komen te rusten op de slotjes die in de onderkaak zijn bevestigd. Door verweerder zijn geen maatregelen genomen om die slijtage te voorkomen. Toen de moeder de slijtage opmerkte heeft zij contact opgenomen met verweerder. De moeder was meteen welkom in de praktijk en met verweerder heeft zij een goed en prettig gesprek gevoerd. Verweerder gaf te kennen dat hij zich

verantwoordelijk voelde en bood zijn excuses aan. Later heeft verweerder die verantwoordelijkheid weer ingetrokken. Klager heeft erg veel moeite met die terugtrekkende houding van verweerder en heeft zich genoodzaakt gezien een klacht in te dienen.

Klager verwijt verweerder dat hij het optreden van de slijtage niet tijdig heeft gecontroleerd en niet heeft opgemerkt. Hoewel de slijtage kan worden gerepareerd zal de dochter hier haar leven lang last van houden en herstelbehandelingen moeten ondergaan. Eerst in de vorm van het aanbrengen van composiet en later door het vervaardigen van facings.

Klager houdt verweerder verantwoordelijk voor de schade die is ontstaan en aansprakelijk voor de daarmee gepaard gaande kosten voor de dochter voor de rest van haar leven. De gemiddelde levensverwachting van de dochter is 83 jaar. Dit betekent dat zij voor ongeveer 70 jaar behandelkosten tegemoet kan zien.

Klager verlangt een vergoeding van € 25.000,-- van verweerder. Die vergoeding bestaat uit:

- € 10.000,-- voor de behandeling van de voortanden door het aanbrengen van composiet, het vervangen van composiet en het plaatsen van facings ;
- € 10.000,-- voor het gebruik van een nachtbitje ter bescherming van de tanden in de bovenkaak;
- € 5.000,-- immateriële schade door verlies van aanzicht en extra tandartsbezoeken.

Het verweer

Conform het behandelplan heeft verweerder vaste apparatuur in de bovenkaak en vervolgens in de onderkaak van de dochter van klager geplaatst. Met het plaatsen van de vaste apparatuur in de onderkaak komt het vaak voor dat de boventanden tegen de slotjes van de onderbeugel aankomen. Dat geeft een verhoogd risico op losse onderslotjes of schade aan de boventanden. Om dit risico te minimaliseren maakt verweerder gebruik van een zogenoemde “opbeet”. Met het plaatsen van de onderbeugel op 14 april 2023 heeft verweerder eveneens die opbeet bij de dochter geplaatst.

Verweerder heeft zowel mondeling als middels een folder duidelijke instructies gegeven over de functie van de opbeet en over wat te doen als de opbeet slijt of loskomt.

Verweerder heeft de dochter op 26 juni 2023 voor een reguliere controle gezien. Verweerder en zijn assistente hebben toen geen bijzonderheden geconstateerd en de volgende stap in het behandelplan werd uitgevoerd. Verweerder heeft een vervolgafspraak gemaakt voor drie weken later.

Twee weken later, op 10 juli 2023, heeft de moeder de praktijk van verweerder gebeld met de mededeling dat de boventanden van de dochter afgesleten leken te zijn. De dochter werd meteen voor de volgende dag (11 juli 2023) ingepland zodat verweerder het gebit van de dochter kon beoordelen. Inderdaad constateerde verweerder enige slijtage aan de elementen 11 en 21 en de opbeet bleek afwezig. Verweerder is met klager en de tandarts van de dochter in overleg getreden om de beste oplossing te vinden voor de behandeling van de slijtage gelijktijdig met het bereiken van de orthodontische doelen.

Verweerder kan niet anders concluderen dan dat tussen 26 juni 2023 en 10 juli 2023 de opbeet los is geraakt. Verweerder heeft meteen gereageerd toen de moeder de mogelijke slijtage van de boventanden van de dochter meldde.

Verweerder heeft de ouders te kennen gegeven dat hij de situatie buitengewoon vervelend vindt voor de dochter en hij zijn best zou doen om samen met hen en de tandarts de beste oplossing voor de dochter te bereiken. Hiermee heeft verweerder echter niet bedoeld enige aansprakelijkheid te erkennen. Verweerder heeft alle protocollen gevolgd en zijn expertise aangewend om mogelijke schade te voorkomen. Verweerder is dan ook van mening dat hem geen verwijt treft.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Verweerder heeft op 22 februari 2023 vaste apparatuur in de bovenkaak van de dochter geplaatst en op 14 april 2023 vaste apparatuur in de onderkaak. Verweerder heeft op 14 april 2023 tevens een vaste “opbeet” bij de dochter geplaatst.

In het behandelplan voor de dochter is (op pagina 6) opgenomen: *“Met het plaatsen van de vaste apparatuur in de onderkaak kan het voorkomen dat de boventanden tegen de slotjes van de onder beugel aankomen. Dit brengt een verhoogd risico op losse slotjes of schade aan de boventanden met zich mee. Om dit risico te minimaliseren maken we gebruik van een opbeet, in de vorm van een uitneembaar plaatje of vaste opbeet.”*

Aan (de dochter van) klager is de folder ‘opbeet’ overhandigd waarin is opgenomen:

“Als er een opbeet loskomt en je merkt dat je nu op één van de slotjes bijt, moet je:

- *Nog voorzichtiger zijn met eten*
- *Ons bellen om een afspraak te maken zodat we kunnen beoordelen of het nodig is om deze terug te plaatsen of een andere oplossing te zoeken. “*

Op 10 juli 2023 heeft de moeder de praktijk gebeld en gemeld dat bij de boventanden van de dochter sprake was van slijtage. Verweerder heeft de dochter meteen opgeroepen voor een consult op 11 juli 2023. Op dat moment is door verweerder vastgesteld dat de opbeet ontbrak en er sprake was van enige slijtage aan de elementen 11 en 21. Verweerder heeft de opbeet teruggeplaatst en de moeder laten weten dat hij samen met haar/de ouders in overleg zou gaan met de tandarts van de dochter over een oplossing voor de slijtage gedurende het beugeltraject.

Klager verwijt verweerder dat hij geen maatregelen heeft genomen om de slijtage te voorkomen. Vaststaat echter dat verweerder op 14 april 2023 een opbeet heeft geplaatst ter voorkoming van slijtage.

Voorts verwijt klager verweerder dat hij de slijtage niet heeft opgemerkt. Op 26 juni 2023 is bij de dochter echter een beugelconsult uitgevoerd waarbij door verweerder en de orthodontie assistente geen bijzonderheden werden geconstateerd of genoteerd en door (de dochter van) klager geen bijzonderheden zijn gemeld. Voor het verwijt van klager dat al op 26 juni 2023 sprake moet zijn geweest van het ontbreken van de opbeet/slijtage van de voortanden heeft de Geschilleninstantie geen enkele aanwijzing gevonden.

Verweerder heeft een juist orthodontisch traject voor de dochter uitgezet en gevolgd, passend bij de stand van haar tanden en haar kaak. De behandeling is volgens de geldende protocollen en richtlijnen uitgevoerd en (de dochter van) klager is daarover op juiste wijze voorgelicht en geïnformeerd. Ook is (de dochter van) klager geïnformeerd over de opbeet en hoe te handelen als de opbeet los zou komen en op één van de slotjes zou worden gebeten. Tussen partijen bestond dan ook informed consent over de beugelbehandeling van de dochter. Na de melding van de slijtage op 10 juli 2023 heeft verweerder snel en adequaat gereageerd en gehandeld.

Dat verweerder op enig moment zijn excuses heeft gemaakt ziet de Geschilleninstantie niet als erkenning van aansprakelijkheid maar als erkenning richting klager dat de behandeling anders is verlopen dan verwacht.

Op grond van het voorgaande is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder zorgvuldig heeft gehandeld ten opzichte van de dochter van klager. Verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam orthodontist in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht.

De Geschilleninstantie verklaart de klachten van klager dan ook ongegrond en wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 4 april 2025

Met verzenddatum, 26 mei 2025